

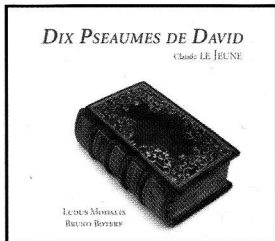
CLAUDE LE JEUNE

Dix Pseaumes de David

Ludus Modalis o.l.v. Bruno

Boterf

RAMÉE RAM 1005

Terwijl Claude Goudimel alle melodieën uit het Geneefse Psalter van aangename maar niet altijd fantasievolle homofone zettingen voorzag en Jan Pieterszoon Sweelinck duizelingwekkende polyfone verfijning uit hetzelfde materiaal wist te bereiken, vond Claude Le Jeune een eigenzinnige middenweg. Vanwege zijn protestantse gezindheid lag de positie van maître de chappelle in Parijs buiten bereik, maar zijn muzikale talent trok gelukkig wel de aandacht van welgestelde burgers. Voor de publicatie van zijn *Dix Pseaumes de David* (1564) bij Le Roy & Ballard stonden twee private opdrachtgevers garant, die de artistieke rivaal van de destijds populaire Goudimel graag ondersteunden. Le Jeune beperkte zich tot tien psalmen die aan koning David worden toegeschreven en bereikte een meerstemmige delicatessie die zich nergens baseert op de door Calvijn gedichteerde psalmmelodieën en geheel paste in door Charles IX gefinancierde Académie de poésie et de musique.

Eigenzinnige middenweg Claude LeJeune

Bruno Boterf en zijn bijzonder homogeen zingende *Ludus Modalis* geven ons robuuste verstaanbaarheid van de expressieve psalmteksten, waaruit Le Jeune steeds nieuwe harmonische wendingen en melodische versieringen wist te toveren. De luisteraar kan deze door Ramée fraai verzorgde uitgave moeiteloos bij herhaling beluisteren en steeds weer in bewondering achterblijven.